

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει η οδηγία 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρητρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές [στο εξής: οδηγία 93/13/ΕΟΚ] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η διάταξη του άρθρου 151j, παράγραφος 1, του αστικού κώδικα, σε συνδυασμό με τις περαιτέρω διατάξεις της ρυθμίσεως την οποία αφορά η κύρια δίκη, κατά την οποία ο πισωτής δύναται να απαιτήσει την εκπλήρωση παροχής απορρέουσας από καταχρηστικές συμβατικές ρητρες επισπεύδοντας αναγκαστική εκτέλεση επί του πράγματος επί του οποίου έχει συσταθεί εγγύηση μέσω της πώλησως ακινήτου, παρά τις αντιρρήσεις του καταναλωτή, το αμφιλεγόμενο του ζητήματος και την απουσία εκτιμήσεως των συμβατικών ρητρών από δικαστικό όργανο ή άλλο ανεξάρτητο δικαστή;

⁽¹⁾ ΕΕ L 95 , σ. 29

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 5 Νοεμβρίου 2012 — Eli Lilly and Company Ltd. κατά Human Genome Sciences Inc.

(Υπόθεση C-493/12)

(2013/C 9/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Eli Lilly and Company

Καθής: Human Genome Sciences Inc.

Προδικαστικά ερωτήματα

- α) Ποια είναι τα κριτήρια βάσει των οποίων κρίνεται αν «το προϊόν προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας», κατά το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού 469/2009/ΕΚ ⁽¹⁾ (στο εξής: κανονισμός);
- β) Ισχύουν διαφορετικά κριτήρια σε περίπτωση που το προϊόν δεν αποτελεί συνδυασμό ουσιών και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποια είναι τα κριτήρια αυτά;
- γ) Σε περίπτωση που ζητείται η κατοχύρωση ενός αντισώματος ή μιας κατηγορίας αντισωμάτων, αρκεί το γεγονός ότι το αντίσωμα ή τα αντισώματα ορίζονται βάσει της ιδιότητάς τους να

προσδέονται σε ορισμένη πρωτεΐνη στόχο ή είναι αναγκαίο, και σε ποιον βαθμό, να παρέχεται περιγραφή της δομής του αντισώματος ή των αντισωμάτων;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα (Κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 152, σ. 1)

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Νοεμβρίου 2012 η TeamBank AG Nürnberg κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 19 Σεπτεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-220/11, TeamBank AG Nürnberg κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-524/12 P)

(2013/C 9/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρροσείουσα: TeamBank AG Nürnberg (εκπρόσωπος: D. Terh-eggen, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της αναρροσείουσας

Η αναρροσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρροσεί στο σύνολό της την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-220/11,

— να δεχθεί όλα τα αιτήματα που υποβλήθηκαν σε πρώτο βαθμό με την προσφυγή η οποία ασκήθηκε στις 18 Απριλίου 2011 ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναρροσείσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾, κρίνοντας ότι συνέτρεχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των εικονιστικών σημείων «f@ir Credit» και «FERCREDIT».

Αντιθέτως προς την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, υπάρχει σαφής οπτική διαφορά στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα δύο σημεία. Επιπροσθέτως πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία αφορούν χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, οι οποίες έχουν συνήθως σημαντικές οικονομικές συνέπειες για τους χρήστες τους. Συνεπώς, πρέπει κατ' αρχήν να γίνει δεκτό ότι ο μέσος καταναλωτής θα εξετάσει τα σημεία αυτά με ιδιαίτερη προσοχή και θα εντοπίσει πιθανότατα τις μεταξύ τους διαφορές. Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε επαρκώς την εν λόγω περίπτωση.

Από την ορθή εκτίμηση της εν λόγω περιστάσεως και των διαφορών στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα δύο σημεία προκύπτει ότι δεν υφίσταται μεταξύ τους καμία σχετική ομοιότητα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, ΕΕ L 78, σ. 1.

Διάταξη του προέδρου του τμήματος μείζονος συνθέσεως του Δικαστηρίου της 22ας Οκτωβρίου 2012 [αίτηση του Landesarbeitsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rainer Reimann κατά Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

(Υπόθεση C-317/11) (¹)

(2013/C 9/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τμήματος μείζονος συνθέσεως αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 269 της 10.9.2011.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 2ας Οκτωβρίου 2012 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Grattan plc κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Υπόθεση C-606/11) (¹)

(2013/C 9/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 65 της 3.3.2012.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Οκτωβρίου 2012 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Eva-Marie Brännström, Rune Brännström κατά Ryanair Holdings plc

(Υπόθεση C-150/12) (¹)

(2013/C 9/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 157 της 2.6.2012.